

سرخپوست‌های متکبر

یادداشت‌هایی برای فوتبال ایران
بهمن فروتن

همه از این ناراحتند که چرا چهار تیم شرکت‌کننده ما، از ۱۲ امتیاز ممکن، فقط یک امتیاز گرفته‌اند. خب اگر چهار تیم باشگاهی از کشوری، چهار بازی خارج از خانه با تیم‌های هم‌طراز خود داشته باشند این اتفاق، اتفاق عجیبی نیست. می‌دانید عجیب چیست؟ عجیب ۱۰ گلی است که تیم‌های ما در چهار بازی دریافت کرده‌اند. اگر بازی‌های خانگی را ببری و ۱۰ گل هم دریافت کنی، اتفاق عجیبی نیفتاده است؛ رفتی، زدی و خب طبیعتاً خوردی. برای صعود، بازی‌های خانگی را باید برد. بنابراین، مربی‌ها، تیم‌هایشان را با تاکتیک‌های هجومی به زمین می‌فرستند و معمولاً در خانه، گل‌های بیشتری دریافت می‌کنند تا خارج از خانه اما برای فوتبال ما که اول آسیا است آن هم برای چهار تیم گردن‌کلفتی مثل پرسپولیس، استقلال، سپاهان و شهر خودرو، دریافت ۱۰ گل در چهار بازی حکایت از کمی و کاستی‌هایی دارد که باید به آنها اشاره کرد.

«بازیکنان یک تیم فوق‌العاده خوب، غالباً متکبرانه فوتبال بازی می‌کنند ولی در عین حال، همیشه برای حریف‌هایشان حتی ضعیف‌ترین، احترام قائلند و با این تصویر به زمین می‌روند که در شرایطی، می‌توانند مغلوب همان ضعیف‌ترین‌ها شوند. ذوب‌آهن اصفهان بهترین نمونه بر این ادعا است. این تیم در برخوردهای آسیایی کاملاً به قدرت و توان خود واقف بود و می‌دانست که هر چقدر متکبرانه ولی کاملاً محترمانه باید در مقابل حریفانش ظاهر شود. به همین دلیل هم به نسبت اندازه و قد و وزنش بیشترین شگفتی‌ها را در آسیا پدید آورد. در روز دوم بازی‌ها و در پی درخشش استقلال در دور مقدماتی و برد ۴ بر صفر سپاهان خارج از خانه، آنچه که به چشم خورد تکبر بدون احترام بود.

«هر چهار تیم رفته بودند که ببرند. عجیب است، سپاهان در بازی‌های داخلی، حتی مقابل تیم تشک‌سازی هم، آنقدر باز بازی نمی‌کند. تعجب می‌کنم از امیر قلعه‌نویی با ده‌ها بازی باشگاهی و ملی بین‌المللی در کوله‌بارش، انگار که برای او ژاوی والسد قهرمان آسیا، تیمی در اندازه امیدهای آسیاویژن تهران بود. بر ۳ مربی دیگر نمی‌شود خرده گرفت چون به عنوان سرمربی، هنوز تجربه بازی‌های بین‌المللی را ندارند. ژاوی اگر مربی شده، مطمئن باشید که می‌خواهد در آینده‌ای نزدیک روی نیمکت یکی از باشگاه‌های درجه اول اروپا بنشیند پس باید اوو تیمش را جدی گرفت و با احترام در مقابل‌شان ایستاد.

«بازی‌های خارج از خانه، آن هم در سطح بین‌المللی قواعد و قوانین خودش را دارد. در مقابل تیم قوی‌تر باید تمام هفته را به تمرین‌های ضدحمله پرداخت. ضربات ایستگاهی را بیشتر در حالت تدافعی تمرین کرد و گل زدن‌های تک به تک با دروازه‌بان را در دستور روز تمرین‌ها قرار داد. اگر تیم مقابل، برابر یا ضعیف‌تر است مالکیت توپ، شیفت توپ از کناری به کنار دیگر، صرف‌وقت برای عصبی کردن حریف و تمرکز ۹۰ دقیقه‌ای روی کارهای دفاعی و پرسینگ در یک سوم میانی برای از کار انداختن هافبک‌های حریف باید در دستور کار قرار گیرد. اینها تاکتیک‌های بردن و مساوی کردن خارج از خانه است.

در چهار بازی گذشته یک عده سرخپوست بدون هیچ‌گونه نقشه دفاعی به حریفان‌شان حمله کردند و ده گل خوردند. تو کاملاً می‌دیدی که بازیکن‌ها خیلی سریع از حمله به دفاع برمی‌گشتند ولی در این کار یک انفعال تدافعی به چشم می‌خورد انگاری که عارشان می‌آید حریف را تحت فشار بگذارند. یک بار دیگر به گل‌هایی که استقلال و پرسپولیس خوردند نگاه کنید. مربیان عزیز هر چهار تیم، دقت کنید، مطمئن باشید، این اتفاق برای استراماچونی و کالدرون نمی‌افتاد.

برنامه

لیگ یک

هفته بیست و چهارم
چهارشنبه ۹۸/۱۲/۲۸

سپیدرود رشت	سرخپوشان پاکدشت	۱۴:۱۵
-------------	-----------------	-------

هفته بیست و پنجم
یکشنبه ۹۸/۱۲/۴

قشقایی شیراز	استقلال خوزستان	۱۴:۱۵
سرخپوشان پاکدشت	فجر سیاسی	۱۴:۱۵
ملوان	نود ارومیه	۱۴:۱۵
داماش گیلان	مس رفسنجان	۱۴:۱۵
مس کرمان	گل‌ریحان البرز	۱۴:۱۵
رایکا بابل	سپیدرود رشت	۱۴:۱۵
آلومینیوم اراک	بادران تهران	۱۴:۱۵
آرمان گهر	خوشه طلایی ساوه	۱۴:۱۵
شهرداری تبریز	نیروی زمینی	۱۴:۱۵

پلی‌آف فوتسال زنان

از شکستگی پای پایی تا حواشی فراوان در مشهد

زنان

ایران ورزشی - دور رفت مرحله نیمه‌نهایی پلی‌آف فوتسال زنان دیروز با ۲ بازی پیگیری شد و نتایج جالبی رقم خورد. در یکی از بازی‌ها سایپا میزبان تیم حفاری اهواز بود که شاگردان مینا بارانی موفق شدند نارنجی‌پوشان را شکست دهند. در نیمه اول این بازی آرزو صدقیانی از روی نقطه پنالتی گل اول سایپا را به ثمر رساند. در ادامه سحرپایی موفق شد دروازه سایپا را باز کند. پایی اواخر نیمه گل دوم را به ثمر رساند تا نیمه اول با برتری ۲ بریک به پایان برسد. در ابتدای نیمه دوم یاسمن پاکو گل تساوی را برای سایپا به ثمر رساند ولی در ادامه حفاری موفق شد گل‌های سوم و چهارم را توسط فاطمه پایی به ثمر برساند تا کار برای میزبان سخت شود اما شاگردان نیلوفر اردلان ناامید نشدند و گل سوم سایپا هم در نیمه دوم توسط شهین افلاکی وارد دروازه حریف شد.

در نتیجه حفاری با نتیجه ۴ بر ۳ پیروز شد. اتفاق بد در این بازی برای حفاری این بود که سحرپایی که گل اول تیمش را زد، مصدوم شد و به بیمارستان رفت. گفته می‌شود احتمال شکستگی پای پایی وجود دارد که این مسأله بدون شک کار حفاری اهواز را در بازی برگشت سخت خواهد کرد. البته مینا بارانی ظاهراً نگرانی بابت این مسأله ندارد و فکر می‌کند پایی به بازی برگشت می‌رسد اما اگر این اتفاق هم نیفتاد، بازیکن جایگزین دارد که جای او را پر کند.

در دیگر بازی دیروز هم هیأت خراسان میزبان مس رفسنجان بود که این بازی در پایان با تساوی ۲ بر ۲ تمام شد. در این بازی که با حضور بیش از ۷۰۰ تماشاگر در سالن شهید بهشتی مشهد برگزار شد، در دقایق پایانی پس از مردود اعلام شدن گل سوم مس رفسنجان حواشی زیادی به وجود آمد.

اردلان: اشتباهات بچگانه داشتیم

نیلوفر اردلان سرمربی تیم فوتسال زنان سایپا که با تیم زیر ۱۶ سال ایران در مسابقات کافا نتایج خوبی به دست آورد، از اینکه سایپا نتوانست در خانه از پس تیم حفاری اهواز برآید و شکست خورد، ناراحت است: «دوست نداشتیم چنین

فوتبال همچنان در دست غریبه‌ها

وای بر حال ما

نگاه روز

وصال روحانی

در اسپانیا و بلغارستان ایگر کاسیاس و کراسیمیر بالاکوف می‌توانند برای احراز پست ریاست فدراسیون فوتبال وارد کورس شوند و در روسیه فوتبالیست‌های سابق در هیأت رئیسه فدراسیون‌شان نفوذی چشمگیر دارند و حتی در آمریکای بیگانه با فرهنگ فوتبال و شیفته «فوتبال آمریکایی» (که بیشتر شبیه به راگبی است) ستاره‌های بازنشسته این ورزش ردپای آشکاری دارند، اما در فوتبال ایران در حال حاضر اداره کارها در دست حیدر بهاروند است که البته فرد محترمی است، اما شاید در تمامی عمرش حتی در یک مسابقه بین‌المللی و سطح بالای فوتبال پایه توپ نشده باشد و در میان شش فردی هم که کاندیدای پست ریاست این نهاد در انتخابات ۲۵ اسفندماه فدراسیون هستند، هیچ‌یک فوتبالیست حرفه‌ای و قابل ذکری نبوده‌اند که البته یکی

نتیجه‌ای رقم بخورد. بازی‌های حذفی شرایط خاص خودش را دارد. هدف مان این بود که در زمین خودمان گل نخوریم یا کمتر گل بخوریم اما شرایط به گونه‌ای پیش رفت که نتیجه ۴ بر ۳ شد و همین کار را برای ماسخت می‌کند. وقتی حفاری در خانه ما این نتیجه را کسب کرد، ما هم می‌توانیم در اهواز این کار را انجام دهیم. با دیدن فیلم اشکالات را برطرف کرده و برای بازی برگشت آماده می‌شویم. ما چیزی را از دست ندادیم.»

اردلان که امید زیادی به موفقیت تیمش دارد، اینچنین ادامه می‌دهد: «حفاری جزو تیم‌های فوق‌العاده و باتجربه‌ای است که این تجربه وانگیزه به آنها کمک کرد. ما اشتباهات بچگانه‌ای داشتیم و سعی کردیم آن را برطرف کنیم اما نشد. تساوی می‌توانست نتیجه عادلانه‌ای باشد. ما موقعیت‌های تک به تک زیادی را از دست دادیم اما فوتسال همین است و غیرقابل پیش‌بینی.»

بارانی: قطعاً یک پای فینال هستیم

مینا بارانی سرمربی تیم فوتسال زنان حفاری اهواز از اینکه توانستند در خانه حریف به پیروزی برسند خیلی خوشحال است و امید زیادی به فینالیست شدن تیمش دارد: «گام اول پلی‌آف را که حکم فینال داشت با قدرت برداشتیم. مادر این بازی سوار بر بازی بودیم و موقعیت‌های زیادی را از دست دادیم. به خاطر تلاش و جنگندگی بازیکنان از آنها تشکر می‌کنم. همچنین از کادرفنی و باشگاه که از من حمایت کردند سپاسگزارم. خدا را شکر می‌کنم که در زمین حریف امتیاز گرفتیم اما قطعاً بازی برگشت را هم می‌بریم و یک پای فینال هستیم.»

بارانی درباره وضعیت سحرپایی و مصدومیت این بازیکن می‌گوید: «حال او مساعد است و در بازی‌های بعد به ما اضافه می‌شود. پایی با برخورد با گلر سایپا از ناحیه محج پا آسیب دید. سعی می‌کنیم او را به بازی بعد برسانیم اما بازیکنان دیگری هم داریم که می‌توانند جایگزین سحر شوند.»

رضایی: داور بازی سر تیم ما را برید

عاطفه رضایی سرمربی تیم فوتسال زنان مس رفسنجان که از مردود شدن گل سوم تیم‌شان خیلی ناراحت است، در مورد حواشی به وجود آمده به خاطر این اتفاق می‌گوید: «بازی بسیار خوبی بود با وجود اینکه میهمان بودیم اما می‌توانستیم پیروز شویم، گل سومی که ما به ثمر رساندیم کاملاً درست بود ولی داور اعتقاد داشت توپ مستقیم از او ت راهی دروازه شده است. می‌خواهم بدانم جواب ما را چه کسی می‌دهد. باید نتیجه ۳ بر ۲ می‌شد اما اعتراض مان به جایی نمی‌رسد، بازیکن ما می‌رفت با دروازه‌بان تک به تک شود اما سارا شیرینیگی او را متوقف کرد و چون شیرینیگی است داور حتی به او کارت نشان نداد. نمی‌دانم این چه داوری است، می‌گویند علیه داوری مصاحبه نکنید، پس ما چطور صدای خودمان را به مسئولان برسانیم؟ داوری سر ما را برید و زحمت یک سال تیم را به باد داد.»

رضایی با تأکید بر اینکه داوری می‌توانست خیلی بهتر کار کند، ادامه می‌دهد: «نتیجه بازی به گونه‌ای که باید رقم نخورد. تیم هیأت فوتبال به خوبی از میزبانی‌اش بهره برد و تماشاچیان بسیاری به سالن آماده بودند. حتی موقعیت‌های هیأت فوتبال بیشتر از ما بود اما تمام تلاش مان را کردیم تا نتیجه لازم را بگیریم که با اشتباهات داوری این امر محقق نشد.»

با وجود اعتراض‌های سرمربی مس رفسنجان به اشتباهات داوری و اینکه حق این تیم خورده شد اما سرمربی تیم فوتسال زنان هیأت خراسان رضوی صحبتی نکرد و ترجیح داد سکوت کند تا از حاشیه‌های این بازی کم شود. حالا باید دید کمیته داوران چه واکنشی به صحبت‌های عاطفه رضایی خواهد داشت.

از آنها همان بهاروند است و دیگران یا رؤسای سابق سرخابی‌ها (حبیب کاشانی و محمد حسین قریب) یا دبیر اسبق فدراسیون (مهدی محمدنئی) یا رئیس کمیته داوران (هدایت ممبینی) و با صاحب سابقه شهرداری دریک شهر (عباس صوفی) وجه مشترک همگی‌شان این است که هرگز به معنای واقعی کلمه فوتبالی نبوده‌اند و اگر هم نبی مدعی شده که به انحای مختلف به فوتبال مربوط بوده است، «ارتباط» کجا و اهلیت درجه اول کجا؟

در سایر رشته‌ها نیز ما به سختی قادر به پذیرش افرادی بوده‌ایم که اهالی درجه اول آن ورزشی‌ها باشند و این سدها دیر و فقط در سال‌های اخیر شکسته شده است. در کشتی مادر شرایطی سرانجام به ریاست طالقانی، خادم‌ها و دبیر تن دادیم که روس‌ها با ریاست امثال میخائیل مامیا شویلی خو گرفته بودند و بلغاری‌ها با والن تین یوردانوف در جاده پیشرفت قرار گرفته بودند و در کوبا و ترکیه و آذربایجان نیز کشتی‌گیران سابق و نامدار حرف اول را در هیأت‌های رئیسه زده‌اند. مالیت به امثال زنگی‌آبادی در دو چرخه سواری و علی مرادی در وزن برداری تن به حاکمیت به حق اساتید این رشته‌ها داده‌ایم اما تا بحث فوتبال به میان آمده، جزیک عقب‌نشینی آشکار هیچ چیز سهم ما نبوده است. هدفمند نبودن یعنی سپردن فدراسیون فوتبال مان به علی کفاشیان که البته یک ورزشی درجه اول اما تخصص او در دوومیدانی است که در جوانی به مدت ۱۰ سال پیراهن تیم ملی آن را بر تن داشت و هدف عمیق و عقلایی نداشتن یعنی رویکرد به مدیرانی که اگر چه در سال‌های اخیر در باشگاه‌های فوتبال و یا مناصب استانی این رشته جلب نظر کرده‌اند اما فوتبال دغدغه اصلی آنها نیست و اکسیژن تنفس‌شان از جاهای دیگری می‌آید و به فوتبال آمده‌اند زیرا می‌تواند شهرتی را نصیب‌شان کند که پایه شغل‌های مهم‌تر بعدی‌شان باشد. اینگونه افراد را حتماً به نام و سابقه می‌شناسید و نیازی نیست که به روشنی اسم‌شان را بیاوریم اما تا زمانی که آنها نیز پذیرد حضورشان در فوتبال محدودکننده فرصت‌های افراد به‌حق تر است و مادامی که ما باور نداشته باشیم اگر از بزرگان فوتبالی خود غفلت ورزیم فقط تیشه به ریشه خود زده‌ایم، فوتبال ما پیشرفت اساسی نخواهد کرد و همین جامی مانیم که الان هستیم.

آنجا مکانی است که باید هیئات بگویم و متذکر شویم وای به حال ما که کاپیتان‌های تیم ملی از دایی و پیروانی و پنجعلی و درخشان گرفته تا همین نکونام که تا دو سال پیش توپ می‌زد، طبق اساسنامه معیوب فعلی فدراسیون حق شرکت در انتخابات را ندارند اما افرادی که یک صدم آنها ستاره و مرد شاخص و نفر برجسته این رشته نبوده‌اند، می‌توانند کاندیدای انتخابات و حتی برنده آن شوند. فوتبال ما البته طی دهه‌های اخیر به ریاست اینگونه افراد خو گرفته است و هیچ‌کس قصد تضعیف آنها را نیز ندارد اما تا زمانی که نیز بیرم اساسنامه فدراسیون باید عوض شود و امکان شرکت اهالی درجه اول این ورزش در انتخابات مهیا شود، چیزی جز «افسوس» در «مرزعه» فوتبال نخواهیم کاشت.